23/10/2022

Η Ιερά Μονή Οσίου Δαυίδˊ στη Βόρεια Εύβοια επέστρεψε σε κανονικούς ρυθμούς

/ Ιερές Μονές

Ήταν 4 Αυγούστου 2021, προπαραμονή της εορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού.

Η πύρινη λαίλαπα κατακαίει τη **Βόρεια Εύβοια,** και οι τεράστιες φλόγες πλησιάζουν όλο και πιο κοντά στο Μοναστήρι, την Ιερά Μονή του **Οσίου Δαυίδ.** Οι μοναχοί, με δάκρυα στα μάτια λιτανεύουν τις Ιερές Εικόνες και τα Άγια Λείψανα γύρω από την Αγία Μονή, κάνοντας δεήσεις πιο θερμές από κάθε άλλη φορά. Η Ιερά Μονή κυριολεκτικά τυλίχτηκε στις φλόγες, φλεγόταν αλλά δεν καιγόταν, περιγράφουν οι μοναχοί, ως άλλη αγία Βάτος! Το Μοναστήρι συνέχισε να ζει, με τις ευχές του **μακαριστού αγίου Γέροντος, πατρός Κυρίλλου**...

Το Αθηναϊκό- Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων βρέθηκε στην περιοχή που αγκαλιάζει το Μοναστήρι, το οποίο έχει επιστρέψει στους κανονικούς ρυθμούς με επισκέπτες, τόσο από όλη την Ελλάδα, όσο και από γειτονικές χώρες, όπως γινόταν με πίστη και ευλάβεια πριν την καταστροφική πυρκαγιά, για να προσκυνήσουν τα άγια λείψανα πολλών Αγίων και φυσικά του ιδρυτή της, Οσίου

Δαυίδ του Γέροντος.

Η ίδρυση και ανέγερση της Μονής, περί το έτος 1540, που είναι κτισμένη σε υψόμετρο 500 μέτρων στις πλαγιές του όρους Καβαλλάρη, ανάμεσα στα χωριά Δρυμώνα και Καλαμούδι, οφείλεται στον **Όσιο Δαυίδ.** Η φήμη της αγιότητάς του εξαπλώθηκε γρήγορα, έκανε πολλά θαύματα και πριν την οσιακή κοίμηση του (1 Νοεμβρίου) πολλούς οδήγησε προς σωτηρία. Το βιβλίο *«Ένας Σύγχρονος Άγιος – Ο Όσιος Ιάκωβος (Τσαλίκης) Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ Γέροντος»,* αναφέρει: *«Η Αγία μας Εκκλησία επλήρωσε με μεγάλη χαρά τις καρδιές των πιστών, όταν στις 27 Νοεμβρίου του σωτηρίου έτους 2017 με θεοφώτιστη Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη ανέγραψε στο Αγιολόγιό της, 26 χρόνια μετά την οσιακή κοίμησή του, τον μακαριστό Άγιο Γέροντα Ιάκωβο, Καθ ηγούμενο της ιστορικής Ιεράς Μονής μας του **Οσίου Δαυίδ** και πνευματικό πατέρα αναριθμήτων πιστών. Έτσι αναγνωρίστηκε και επιβεβαιώθηκε η αλάνθαστη συνείδηση των πιστών και επαληθεύθηκαν οι προφητικοί λόγοι των μακαριστών Επισκόπων του περί της αγιότητός του. Με τα χαρίσματα της προοράσεως και της διοράσεως, γνώριζε τον κάθε άνθρωπο, ακριβώς πως ήταν. Τον προσείλκυε με την αγάπη του και σιγά-σιγά τον βοηθούσε να βγάλει από μέσα του τα πάθη, τις αδυναμίες, τις αμαρτίες. Σε πολλούς προείπε, με πολλή διάκριση, μελλοντικά θέματα της ζωής τους... Με το ιαματικό χάρισμα που του έδωσε ο Θεός ευεργετήθηκαν πολλοί πάσχοντες αδελφοί. Είχε βέβαια και το χαρακτηριστικό όλων των Αγίων: Πολύ αυστηρός με τον εαυτό του και επιεικής με τους άλλους...».*

Σύμφωνα με στοιχεία της **Ιεράς Μητρόπολης Χαλκίδος Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων**, η Μονή, στα χρόνια του Βυζαντίου είχε τιμηθεί με Αυτοκρατορικούς τίτλους, οι οποίοι δυστυχώς καταστράφηκαν κατά την πυρπόλησή της. Ακόμη, Πατριαρχικό σιγίλιο του 1638, επί Πατριάρχου Κυρίλλου, αναγνώριζε την **Σταυροπηγιακή και Πατριαρχική** αξία της Μονής.

Κατά τη διάρκεια της επανάστασης του 1821, οι Μοναχοί βοήθησαν στον αγώνα, με αποτέλεσμα να προκαλέσουν την οργή των Τούρκων, οι οποίοι κατέστρεψαν ολοσχερώς το Μοναστήρι, το οποίο ανακαινίσθηκε το 1877.

Σε απόσταση χιλιομέτρου βορείως της Μονής βρίσκεται το *«Αγιονέρι».* Κατά την παράδοση, σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, ο **Όσιος Δαυίδ** χτύπησε με το ραβδί του το βράχο και ανέβλυσε άφθονο και ιαματικό νερό. Ακόμη, σε απόσταση 20 λεπτών με τα πόδια στα νότια της Μονής, υπάρχει το **«Ασκητήριο»** του Οσίου Δαυίδ, ένα μικρό σπήλαιο σε βράχο, με το παρεκκλήσιο του **Αγίου Χαραλάμπους.**

Ημέρες δόξης και ανάπτυξης γνώρισε η Μονή στα χρόνια της Ηγουμενίας του μακαριστού **Αρχιμανδρίτη Ιακώβου Τσαλίκη** (1975-1991), ο οποίος άφησε φήμη και μνήμη οσίου ανδρός και κατετάγη επισήμως στο Αγιολόγιο της Ορθοδόξου

Εκκλησίας την 27η Νοεμβρίου 2017, υπό του πανσέπτου **Οικουμενικού Πατριαρχείου.**